

[Justitsministeren.]

mindelighed vil ske som et Led i Virksomhedens Drift, har man fundet det rimeligt, at Udgifterne derved, saaledes som det er foreslaaet i § 2, afholdes af Virksomheden eller Institutionen selv.

§ 3 indeholder Hjemmel for at straffe den, der undlader at efterkomme de af Politiet givne Paalæg om Sikkerhedsforanstaltningens Iværksættelse, og fastsætter Straf af Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar. Endvidere indeholder Paragraffen Hjemmel for, at Politiet, hvis en Virksomhed vægrer sig ved at efterkomme de givne Paalæg, selv kan sørge for, at de nødvendige Foranstaltninger træffes, men saaledes at Udgiften derved selvfølgelig skal betales af Virksomheden.

I Almindelighed vil de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger blive iværksat ved, at der til de paagældende Virksomheder knyttes særligt Bevogtningsmandskab. Det er imidlertid vigtigt, at der blandt dette Personale kun findes paalidelige Folk, og Politiet bør derfor have Indseende med, hvem der sættes til saadan Tjeneste. Derfor foreslaar man i § 4, at Bevogtningsmandskabet skal være godkendt af Politiet. Personalet maa derhos have den fornødne Myndighed til at kunne gennemføre Bevogtningen, og Paragraffen bestemmer derfor, at Ministeren kan fastsætte, at der tillægges Bevogtningsmandskabet en begrænset Politimyndighed inden for den paagældende Virksomheds Omraade. Dette vil nødvendigvis gøre, at det i en af Politiet udfærdiget Instruks nærmere bestemmes, hvilke Opgaver og Beføjelser Bevogtningsmandskabet har, og af Hensyn til Haandhævelsen af den nødvendige Disciplin inden for Personalet fastsættes saa i § 4, 2det Stykke, Straf af Bøde eller Hæfte for Overtrædelse af Bestemmelserne i saadanne Instruks.

Bestemmelsen i § 5 om den processuelle Behandling af Sager vedrørende Overtrædelse af Loven svarer ganske til tilsvarende Regler i en Række Love, der er vedtaget i den senere Tid.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Steincke: Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og den højtærede Justitsministers Forelæggelsestale, drejer Sagen sig dels om Sikkerhedsforanstaltninger, Bevogtning og Afspærring af almindelige Anlæg o. lign. med Hensyn til Virksomheder af særlig samfundsvigtig Karakter, dels om Beskyttelse af Virksomheder, som formenes nu at være udsat for Angreb af

samfundsfarlig Karakter. Den første Art af Virksomheder er altsaa i første Række Anlæg af væsentlig forsyningsmæssig Art, medens de andre Foranstaltninger skal træffes af Hensyn til Ro og Orden i Samfundet.

Mit Parti er klar over, at Forholdene kan nødvendigvis gøre Foranstaltninger af denne Karakter. Det afgørende maa imidlertid være, hvorledes disse gennemføres i Praxis. Jeg tænker herved paa, at der fra Justitsministeriets Side vaages over, at Loven bliver gennemført ensartet i de forskellige Politikredse, hvilket jo forudsætter et ret indgaaende Cirkulære fra Justitsministeren, ligesom jeg gaar ud fra, at de Virksomheder, der faar de omhandlede Paalæg, og som maatte føle sig brøstholdne i en eller anden Anledning, altid vil kunne klage direkte til Justitsministeren. Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Justitsminister kunde svare bekræftende paa disse to Spørgsmaal, idet vi i saa Fald ikke anser en Udvalgsbehandling for nødvendig, men vil kunne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Rytter: Hovedformaålet med Lovforslaget har den højtærede Justitsminister angivet i sin Fremsettelsestale. Det er at undgaa Sabotagehandlinger, og jeg tror ikke, der vil være nogen som helst Uenighed inden for den danske Befolkning om, at der fra Regeringens og Rigsdagens Side maa gøres alt, hvad der overhovedet kan gøres, for at undgaa Sabotagehandlinger, da disse kun kan være af det onde. Naar vi er enige om, at dette er Hovedformaålet, maa vi tage de Ulemper med, som nødvendigvis følger med at sikre dette. Jeg skal derfor blot nævne det betænkelige i, at man jo her indfører en særlig Slags Politid, idet en Stab af Mennesker, som ellers ikke har politimæssige Opgaver, faar overdraget et Arbejde, som egentlig burde være overladt til Politiet, endvidere at man paalægger visse Virksomheder Udgifter, maaske store Udgifter, som imidlertid er nødvendige.

Hvad angaar de paakrævede Regler for Lovens ensartede Gennemførelse rundt omkring i Landet, gaar jeg ligesom den ærede foregaaende Taler ud fra, at saadanne Bestemmelser vil blive givet af Ministeren.

Loven er jo en Bemyndigelseslov for Justitsministeren, men jeg tvivler ikke om, at Ministeren vil benytte den inden for de Rammer, som er angivet i Loven, og som maa anses for nødvendige. Jeg er blevet gjort bekendt med den højtærede Ministers Udtalelser i det Folketingsudvalg, som har